

Sygn. akt III Ca 1913/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko M. B. (1)

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

oraz z powództwa J. B.

przeciwko M. B. (2)

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 10 września 2013 r., sygn. akt IV RC 840/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że uchyla z dniem 8 lipca 2014 r. obowiązek alimentacyjny powoda J. B. wobec pozwanego M. B. (1) ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 października 2011 r., w sprawie o sygn. akt IV RC 235/11;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. nie obciąża powoda kosztami postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Ca 1913/10

UZASADNIENIE

Powód J. B. żądał obniżenia ciężącego na nim względem pozwanego M. B. (2) obowiązku alimentacyjnego z kwot po 1.000zł miesięcznie do kwot

po 800zł miesięcznie oraz o uchylenie ciężącego na nim względem pozwanego M. B. (1) obowiązku alimentacyjnego w kwotach po 750zł miesięcznie.

Uzasadniając żądanie twierdził, że jest ojcem pozwanych. Od czasu ustalenia ciążących na nim względem pozwanych obowiązków alimentacyjnych jego sytuacja materialna uległa znacznemu pogorszeniu, gdyż zmuszony był przejść na emeryturę. W chwili obecnej nie jest w stanie zaspokoić swych niezbędnych potrzeb a pozwany M. B. (1) jest osobą dorosłą, ukończył studia i jest w stanie samodzielnie się utrzymywać.

Pozwani M. B. (2) i M. B. (1) wnieśli o oddalenie powództwa

oraz o zasądzenie na ich rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Pozwany M. B. (1) podnosił, że kontynuuje naukę na dziennych studiach magisterskich, co uniemożliwia mu podjęcie pracy zarobkowej i co za tym idzie samodzielnie się utrzymywać.

Pozwany M. B. (2) podnosił, że jest dzieckiem niepełnosprawnym, ma całkowicie ograniczona możliwość samodzielnej egzystencji i wymaga stałej oraz długotrwałej opieki, którą w całości sprawuje jego matka A. B..

Ponadto pozwani podnosili, że powód otrzymuje emeryturę górniczą w kwocie 3.637,70zł i jest w stanie łożyć na nich dotychczasowe alimenty.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 10 09 2013r. oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art. 138 k.r.o. art. 133 k.r.o. i art. 135 k.r.o.

Stwierdził, że od czasu zasądzenia ostatnich alimentów zmieniła się na niekorzyść sytuacja materialna powoda, który utrzymuje się z emerytury i uzyskuje niższe dochody oraz zaznaczył, że nie powód wykazał, że jego zły stan zdrowia „powoduje znaczne nakłady finansowe”. Oceniał, że od tego czasu nie nastąpiła zasadnicza zmiana sytuacja pozwanych i ich matki A. B.. Wskazał, że pozwany M. B. (1) ma ograniczona zdolność podjęcia pracy zarobkowej, gdyż nadal studiuje. Powód oprócz pozwanych nie ma innych osób na utrzymaniu i pomimo tego, że jego zarobki uległy obniżeniu jest w stanie w dalszym ciągu płacić na rzecz pozwanych dotychczasowe alimenty, po czym uznał powództwo za bezzasadne.

Orzeczenie zaskarżył **powód J. B.**, który wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa, bądź z ostrożności procesowej obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz pozwanego M. B. (1) oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanych zwrotu kosztów procesu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał, że przy ferowaniu wyroku popełniono błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących sytuacji materialnej matki pozwanych oraz naruszono prawo procesowe i materiane w sposób wskazany w apelacji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował powództwa przyjmując

za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulację prawną zwartą w przepisach powołanych w motywach orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się podstawę faktyczną orzeczenia mają odniesienie, we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna, mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i wbrew zarzutom apelacji przy jej konstruowaniu nie naruszono wskazanych w apelacji regulacji prawa procesowego.

W szczególności Sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił jako niewiarygodne zeznania świadka M. B. (3) – brata pozwanego – w części dotyczącej jego zeznań o udzielenie pożyczek powodowi, gdyż jak trafnie wskazał Sąd jego zarobki oraz zarobki jego żony pozwalały na ich udzielenie powodowi.

W oparciu o przeprowadzony w toku postępowania odwoławczego dowód z informacji Politechniki (...) – Wydziału Budownictwa z dnia 24 09 2014r. uzupełniono podstawę faktyczną orzeczenia ustalając, że pozwany M. B. (1) w dniu 31 03 2014r. ukończył studia drugiego stopnia (k – 205 akt), a na podstawie bezspornych oświadczenia pozwanego M. B. (1) ustalono, że 8 lipca 2014r. rozpoczął on pracę zarobkową (k – 209 akt).

Z tych też względów Sąd odwoławczy z powyższymi modyfikacjami przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa

Powód jako ojciec pozwanych i z mocy art. 133§1 k.r.o. zobowiązany jest

do ich alimentacji, do czasu gdy nie są oni w stanie samodzielnie się utrzymywać.

Jego obowiązek alimentacji został ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego

w G. z dnia 11 10 2011r. i stosownie do art. 138 k.r.o. może on żądać obniżenia zasądzonych alimentów lub uchylenia obowiązku alimentacyjnego tylko wtedy gdy

od tego czasu nastąpiła zmiana stosunków modyfikująca lub unicestwiająca ten obowiązek.

Pozwany M. B. (1) ukończył w dniu 31 03 2014r. studia drugiego stopnia, a następnie 8 lipca 2014r. rozpoczął pracę zarobkową i od tego czasu z jest on w stanie samodzielnie się utrzymywać.

Z tym zatem dniem ustał ciężący na powodzie obowiązek jego alimentacji,

co w tej części czyniło apelację uzasadnioną i prowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób wskazany w sentencji.

Pozwany M. B. (2) jest małoletni i podobnie jak miało to miejsce w czasie ustalania ostatnich alimentów jest dzieckiem niepełnosprawnym oraz jest całkowicie uzależniony od pomocy osób trzecich.

Mieszka on wspólnie z matką A. B., która poprzez zapewnienie mu mieszkania oraz sprawowania nad nim pieczy w całości realizuje ciężący na niej obowiązek jego alimentacji.

Dlatego na powodzie ciąży obowiązek dostarczenia mu środków finansowych na pokrycie jego pozostałych potrzeb i dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia – podnoszona w apelacji – wysokość zarobków osiągniętych przez A. B..

Powód oprócz pozwanych nie miał na utrzymaniu innych osób a od dnia 8 07 2014r. na jego utrzymaniu pozostaje tylko M. B. (2).

Od czasu zasądzenia od powoda na rzecz tego pozwanego ostatnich alimentów zmieniła się sytuacja materialna powoda, który liczy obecnie 51 lat, zakończył pracę zarobkową i utrzymuje się z emerytury w wysokości 3.637,70zł netto miesięcznie.

Dlatego - jak trafnie ocenił Sąd Rejonowy – pomimo pogorszenia się jego sytuacji materialnej był on w stanie łożyć na pozwanych zasądzone alimenty (także przy uwzględnieniu wykazanych przez niego kosztów leczenia), a tym bardziej jest on w stanie łożyć dotychczasowe alimenty na rzecz pozwanego M. B. (2) po uchyleniu

z dniem 8 07 2014r. jego obowiązku alimentacji pozwanego M. B. (1).

W tej zatem części powództwo i apelacja są bezzasadne, co prowadziło do oddalenia w tym zakresie apelacji powoda.

Reasumując po wydaniu zaskarżonego wyroku zmieniła się sytuacja materialna pozwanego M. B. (1), co w tej części czyni apelację powoda uzasadnioną i dlatego w oparciu o regulacje art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok w sposób wskazany w punkcie 1 sentencji, a w pozostałym zakresie apelację jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 102 k.p.c. uznając, że z uwagą na charakter sprawy, sytuację rodzinną stron i w znacznej części uzasadnione przekonanie powoda o zasadności powództwa w stosunku do pozwanego M. B. (1) w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa jest w tej regulacji.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera